

Ա.ՄԱՆ ՈՐԻ ՀԱՆԳԷՍ ԺԱՌԱՆԳ. ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

Հակառակ աշակերտներու թիւին զգալի նուազումին — քաղաքական պայմաններ չարտօնեցին նոր սաներու ժամանումը — այս տարի եւս մեր հոգևոր զպրանոցէն ներս Ամանորը դիմաւորուեցաւ պատշաճ հանդիսաւորութեամբ:

Ըստ Հին Տոմարի Ամանորի նախօրեակին — 13 Յունուար, Ուրբաթ —, Վարժարանի ճաշարահը, զեղեցկօրէն զարդարուած տօնածառով եւ մասամբ նորին, պատրաստ էր ընդունելու Ս. Պատրիարքն ու Միաբանութիւնը: Ըստ սովորութեան, անոնց սրահ մուտքի պահուն, ժառանգաւորներ հնչեցուցին Վարժարանի քայլերգը՝ «Միրա ի սիրտ»: Ներկայ էին նաև ուսուցիչներ եւ Ս. Աթոռոյ պաշտօնեաներ:

Վարժարանի Տեսուչ Լուսարարապետ Գերշ. Տ. Գարեգին Արքեպս. Գազանճեան ըրաւ հակիրճ եւ պատշաճ բացման խօսքը, որմէ ետք սաները, դեկավարութեամբ Վարժարանի Եւրոպական Երաժշտութեան ուսուցիչ Տիար Վահէ Գալայեանի, խմբերգեցին Սհան Տօրեանէ դաշնաւորուած «Ժամանակի լարին վրայն», որուն հեղինակն է Ն. Ամենպատուութիւնը: Բարշ. Շահին Արկ. Երկաթեան ըրաւ պահին յարմար բանի մը խօսք: Ժառ. սաներ, դարձնալ Տիար Վահէ Գալայեանի դեկավարութեամբ, երգեցին «Անոյշ Հայաստան»ը, որմէ ետք չորս Ուրարակիրներ — Գէորգ Հայլաճեան, Արմէն Ճուտուրեան, Վարզան Մելքոնեան եւ Կայծակ Մամիկոնեան — բաւարար յաջողութեամբ ներկայացուցին Յակոբ Պարոնեանի «Քաղաքավարութեան Վնասները» զաւելոյնսպալէն սեսարան մը:

Բանի մը վայրկեանի ետք, մուտք գործեց Կաղանդ Պապուկը, որ «օրօրալով — շորօրալով» սրահին շրջանը ընելէ ետք բազմեցաւ կեդրոնը՝ վեհապատօրէն, բաշխելու նախ իր բանաւոր եւ ապա նիւթական կաղանղէքները ըլլորին: Այս տարուան բաւաւոր կաղանղէքները յղացումն էին խիստ ճարտար ու պատրաստարան մտքի մը:

Աճն. Ս. Պատրիարք Հայրը իր փակման խօսքին մէջ կանգ առնելով նորոգուող ժամանակի գաղափարին շուրջ, յորդորեց սաները զիտնալ յարգն ու արժէքը անոր եւ զգուշացուց զայն յումպէտս մսխելէ:

Միաբերան երգուած Տէրունական Աղօթքէ ետք, Ն. Ամն. «Պահպանիլ»ով փակեց զուարթ այս հանդէսը:

29 Յունուար, Կիրակի երեկոյեան, Յոյն-Կաթոլիկներու եկեղեցւոյ մէջ կայացաւ եզրփակիչ աղօթատոյութիւնը, բողոքացած մեծ մասամբ Բիւզանդական ծէսով եւրեկոյեան ժամերգութեան աղօթքներէն — արտասանուած թէ եղանակաւորեալ — ւ Գերշ. Տ. Լահնամ Եպս. պիւրճիմաստ քարոզ մը տուաւ: Կատարուեցաւ հացի, ցորենի, գինիի եւ ձէթի օրհնութիւն, որմէ ետք ներկայները — որոնց շարքին Հոգշ. Ֆ. Բարսեղ Վրդ. և Հոպշ. Տ. Գուստան Արք. — ճաշակեցին օրհնուած հացէն, Պատուասիրութեանէ ետք ներկայները ցրուեցան, յաջորդ տարի վկրստին հաւաքուելու երջանիկ ակնկալութեամբ:

Մեծ է այս առթիւ մեր գոհունակութիւնը, հաստատելով թէ տարուէ տարի զանգուածներ աւելիով կը զգան կարիքը նմանօրինակ հանդիպումներու, և բարիքը որ անոնց միջոցաւ պիտի ծաւալի նոյն արմատէն սերած Քրիստոնէական Եկեղեցւոյ այլազան էիւզաւորումներուն վրայ: